

Antoni Borkowy

Wspomnienie pośmiertne : adwokat Franciszek Wentowski

Palestra 16/9(177), 55-56

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W latach okupacji bierze czynny udział w pracach konspiracyjnych w szeregach AK. Po wyzwoleniu włącza się w nurt życia społeczno-politycznego. Jest członkiem PPR od 1946 roku, zostaje wiceprezesem Oddziału Zrzeszenia Prawników Demokratów w Szczecinie. Stefan Gulczyński umie godzić swe zainteresowania społeczne z pracą zawodową.

Bezpośrednio po wojnie rozpoczyna pracę na Ziemiach Odzyskanych w Szczecinie jako dyrektor Oddziału Filmu Polskiego. Po krótkim okresie pracy w adwokaturze, zostaje przeniesiony do Warszawy w związku z powołaniem go na stanowisko naczelnego dyrektora Przedsiębiorstwa Wystaw i Targów. Następnie poświęca się pracy adwokackiej, pełniąc odpowiedzialne funkcje radcy prawnego w eksploatowanych placówkach: w Polskiej Izbie Handlu Zagranicznego i w Biurze Budowy Dzielnicy Przemysłowej Służewiec.

Dzięki swemu autorytetowi w środowisku, niemal od chwili powołania do życia zespołów, bo od stycznia 1953 roku, pełni nieprzerwanie funkcję kierownika zespołu adwokackiego: najpierw Zespołu Adwokackiego Nr 11, a następnie Zespołu Adwokackiego Nr 39 w Warszawie, aż do chwili, w której zabrała go nieubłagana śmierć.

Jednocześnie ujęcie dla swych instynktów społecznych Kolega Stefan Gulczyński znajduje w pracy na stanowisku członka Wojewódzkiej, a potem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej, gdzie również działał — aż do ostatnich miesięcy — przez wiele kadencji. W latach 1965—1970 był człowiekiem Komitetu Redakcyjnego „Palestry”. Z natury sprawiedliwy, bardzo wymagający wobec siebie i innych, dbał zawsze o kolegów, którymi kierował — nasz zmarły Kolega był człowiekiem dużego charakteru, wyróżniającym się aktywnością społeczną i zaangażowaniem oraz niewątpliwym szacunkiem środowiska.

W dniu 12 czerwca br. odbył się jego pogrzeb. Nad trumną przemawiali towarzysze walki i pracy: dziekan Rady Warszawskiej, kolega z zespołu, którym kierował, przyjaciel z konspiracji. Z ust wszystkich, niezależnie od żalu, jaki się odczuwa, gdy żegna się na zawsze człowieka, przebijał dodatkowy żal, że ubył człowiek wartościowy, który jeszcze wiele mógłby wnieść do życia społecznego.

Cześć Jego pamięci!

adw. Ryszard Siciński

2.

Adwokat
Franciszek Wentowski

Dnia 5 lipca br. odszedł od nas na zawsze Franciszek Wentowski. Śmierć dotknęła Go przy wykonywaniu obowiązków zawodowych: zmarł w toku rozprawy arbitrażowej. Swoje pracowite życie zakończył, nie schodząc z posterunku.

Urodził się 31 marca 1913 roku w rodzinie robotniczej polskiego wychodźcy w Essen. Dzieckiem jeszcze wrócił w 1919 roku do Ojczyzny. Skąpe możliwości finansowe rodziców wcześniej stawiają go przed dylematem samodzielnego wyboru drogi życiowej, a co z tym się wiąże — i z zapewnienia sobie podstaw egzystencji. Liczyć mógł tylko na siebie. Pomaga sobie korepetycjami. Tczewskie gimnazjum

humanistyczne kończy w 1931 roku. Do egzaminu dojrzałości staje bogatszy o twardą szkołę życia, która skryształizowała i ugruntowała Jego demokratyczny światopogląd. Tej swojej idei pozostał Franek Wentowski wierny aż do śmierci, kiedy pełnił szereg odpowiedzialnych funkcji politycznych w szeregach Stronnictwa Demokratycznego, m.in. kierownika Zespołu w Centralnym Komitecie, przewodniczącego Sądu Partyjnego i przewodniczącego Centralnej Komisji Rewizyjnej.

Wydział Prawa UW kończy o własnych siłach, uzyskując dyplom magistra prawa 30.VI.1947 roku.

W parze z zaangażowaniem politycznym postępuje Jego działalność społeczna. Jako działacz samorządu adwokackiego, wybrany zostaje w 1964 roku na stanowisko Wiceprezesa Wyższej Komisji Dyscyplinarnej do Spraw Adwokatów i Aplikantów Adwokackich. Z ramienia Zrzeszenia Prawników Polskich jest w jego Zarządzie Głównym członkiem Komisji Ustawodawstwa Gospodarczego. Prawo gospodarcze bowiem, a w szczególności system przepisów inwestycyjnych, są Jego specjalnością, w której jest wybitnym fachowcem, nie tylko przy tym praktykiem, ale i teoretykiem, znanym szeroko z rozlicznych publikacji. Łączy praktykę adwokacką z działalnością edytorską i dydaktyczną. Jego szkoleniowych wykładów słuchają nie tylko zrzeszeni prawnicy, ale również pracownicy NIK-u, bankowości, finansów, ekonomiści oraz technicy i inżynierowie budowlani.

Urodzony społecznik, czuły na ludzką niedolę, znalazł adwokat Wentowski także drogę niesienia pomocy, bezpośrednio i natychmiast jej potrzebującym. Wszak pamiętają jeszcze Jego pracę koledzy z Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej, którego ostatnio był członkiem Prezydium. Był radnym Dzielnicowej, a następnie Stołecznej Rady Narodowej, służył swoją pracą ogółowi.

Pamięta Go również walcząca w 1939 roku Warszawa. Bronił jej jako kapral WP. Był patriotą.

Ojczyzna oceniła Jego ofiarność i trud. Długi jest łańcuch przyznanych mu orderów i odznaczeń. Wystarczy wspomnieć, że był odznaczony Kawalerskim i Oficerskim Krzyżem Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Brązowym Medalem za Zasługi dla Obronności Kraju i ośmioma złotymi honorowymi odznakami.

Opuścił nasze szeregi człowiek o rozległych horyzontach, politycznie zaangażowany adwokat-społecznik. Spuścizna po Nim długo pozostanie w naszej pamięci.

adw. Antoni Borkowy

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwała Prezydium NRA

(uchwała z dnia 6 lipca 1972 roku)

Prezydium Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy ze skargi adw. K. na uchwałę Rady Adwokackiej w X z dnia 30 maja 1972 r., która utrzymała w mocy uchwałę Zespołu Adwokackiego w Y z dnia 20 kwietnia 1972 r. wykluczającą wyżej wymienionego z tego Zespołu,

postanowiło:

na podstawie art. 60 u.o. u.a. skargę adw. K. pozostawić bez uwzględnienia.